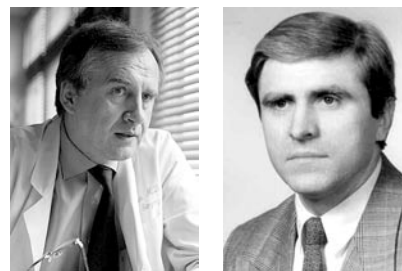

Od redakcji

Marian Zembala, Tadeusz Orłowski

Zabrze – Warszawa

Kardiologia i Torakochirurgia Polska 2007; 4 (4): 341

„Wszystkie dni zdają się takie same,
Gdy przestajemy zauważać dobre rzeczy,
Które nam się przytrafiają.”

Paulo Coelho, *Alchemik*

Witajcie, Koleżanki i Koledzy!

Kończymy bardzo pracowity i trudny rok. Pracowity, ponieważ kardiologia, torakochirurgia, intensywna terapia i transplantologia w Polsce, pomimo medialnych wichur i sztormów, kolejny raz pokazały, jak aktywne były ich środowiska w mijającym roku, a także że nie ma uzasadnienia medycznego, ekonomicznego ani organizacyjnego dla dalszego ograniczania ich działalności.

Mija rok trudny, ponieważ fala strajków i dezorganizacji w opiece nad chorym, która przeszła przez nasz kraj jak burza wiosną, sprawiła, że mieliśmy więcej niż w poprzednich latach pacjentów zaniedbanych, pozbawionych właściwej opieki lekarskiej, w tym chorych ze skutkami infekcyjnego zapalenia wsierdza na własnych zastawkach lub, co jeszcze bardziej niebezpieczne, na sztucznej protezie. Jednocześnie byliśmy świadkami dużego wysiłku i determinacji ministra zdrowia, prof. Zbigniewa Religi, aby poprzez zwiększenie środków przeznaczonych na ochronę zdrowia powstrzymać nasze wspaniałe pielęgniarki przed masowym wyjazdem za chlebem za granicę czy zmniejszyć skalę odbywającego się od czasu wejścia Polski do Unii Europejskiej *exodusu* lekarzy, i to nie tylko do Wielkiej Brytanii.

Tegoroczne wybory, a w ich następstwie nowy rząd pod kierunkiem energicznego i zdolnego premiera Donalda Tuska, to kolejna szansa na dalszy dynamiczny rozwój Polski. Za sterem Ministerstwa Zdrowia stanęła pani minister Ewa Kopacz – lekarz pediatra, ale także doświadczony parlamentarzysta i polityk. Musimy wierzyć, że sprawy ochrony zdrowia będą miały ponadpartyjne priorytety, aby nie powtórzyły się błędy i zaniedbania z lat poprzednich, ale jednocześnie aby kontynuowane były wszystkie śmiałe i już sprawdzone rozwiązania, które dobrze służą leczonym, leczącym i organizującym leczenie.

W oczekiwania i nadzieje na dalszy rozwój nowoczesnej kardiologii, torakochirurgii, kardiologii, intensywnej terapii, transplantologii serca czy płuc dobrze wpisuje się nasze czasopismo. Niniejszy zeszyt podsumowuje znaczące osiągnięcia polskiej kardiologii w zakresie chirurgicznego leczenia migotania przedsionków, pokazując nowe możliwości leczenia tej narastającej i coraz groźniejszej epidemii. Artykuły oryginalne pochodzące z kraju i z zagranicy przybliżają polskiemu Czytelnikowi, gdzie jesteśmy i jakimi doświadczeniami w chirurgicznym leczeniu migotania przedsionków już dysponujemy, a także prezentują najnowocześniejsze techniki mało inwazyjne z wykorzystaniem technik torakoendoskopowych. Redaktorem prowadzącym dział – prof. Kazimierzowi Suwalskiemu i dr. Piotrowi Suwalskiemu – serdecznie dziękujemy za wielki wysiłek włożony w przygotowanie tej części zeszytu.

Dziękujemy wszystkim, którzy w minionym roku przyczynili się do rozwoju naszego pisma, dbając o jego poziom i stale podnosząc poprzeczkę wymagań. To dobry znak dla nas i naszych środowisk kardiologów, torakochirurgów, anestezjologów, transplantologów, kardiologów, pulmonologów oraz coraz mocniej obecnych na naszych łamach badaczy w zakresie nauk podstawowych i chorób serca. Misja dzielenia się doświadczeniem i coraz skuteczniejszego ratowania, dawania nadziei rozprzestrzenia się, staje się coraz bardziej widoczna i skuteczna zarówno w wymiarze lokalnym, jak i uniwersalnym.

Koleżanki i Koledzy!

Dziękujemy Wam za ogrom pracy wykonanej w kończącym się trudnym roku, z najlepszymi życzeniami i nadzieją na pomyślniejszy Nowy Rok 2008.